

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 689/2021
20.05.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранка Станића, председника већа, Татјане Матковић Стефановић и Татјане Миљуш, чланова већа, у парници по тужби тужиоца АА из ..., кога заступа пуномоћник Властимир Симоновић, адвокат у ..., против туженог Центар за економику домаћинства „Даница Вуксановић“ у ликвидацији, Лесковац, кога заступа пуномоћник Мирослав Милић из ..., ликвидациони управник, ради утврђења ништавости дела решења о отказу уговора о раду, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 44/2020 од 06.03.2020. године, у седници већа одржаној 20. маја 2021. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 44/2020 од 06.03.2020. године.

Образложење

Апелациони суд у Нишу је донео пресуду Гж1 44/2020 дана 06.03.2020. године, којом је одбио као неосновану жалбу тужиоца и потврдио пресуду Основног суда у Лесковцу П1 143/18 од 04.09.2019. године у другом ставу изреке, којим је одбијен тужбени захтев тужиоца да суд утврди да је ништав део решења туженог број .. од 19.01.2018. године у ставу један диспозитива, којим је утврђено да тужиоцу радни однос престаје услед покретања ликвидационог поступка, јер је тужилац правноснажним, извршним и коначним решењем број ../17 од 23.11.2017. године проглашен технолошким вишком, као неоснован. Укинуто је решење о трошковима поступка садржано у трећем ставу изреке првостепене пресуде и у том делу су списи предмета враћени првостепеном суду на поновно одлучивање.

Против правноснажне другостепене пресуде тужилац је благовремено изјавио ревизију, којом пресуду побија због битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. и став 2. тачка 12. Закона о парничном поступку, због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и због погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду у складу са одредбом члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр 72/2011 ... 18/2020) и закључио да је ревизија тужиоца неоснована.

Побијана пресуда је донета без битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку, на које ревизијски суд пази по службеној дужности. Битна повреда парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 12. Закона о парничном поступку, на коју се позива ревидент, није законом предвиђен ревизијски разлог, према одредбама члана 407. Закона о парничном поступку.

Према одредби члана 407. став 2. Закона о парничном поступку, ревизија не може да се изјави због погрешно или непотпуно утврђеног чињеничног стања, осим у случају из члана 403. став 2. истог закона, што није случај у овде побијаној пресуди.

Према чињеничном стању на коме је заснована другостепена пресуда, тужилац је код туженог био у радном односу на неодређено време и обављао послове „...“. У циљу реализације одлуке Скупштине Града Лесковца о максималном броју запослених на неодређено време у систему локалне самоуправе Града Лесковца за 2017. годину од 11.09.2017. године, тужени је донео 23.11.2017. године одлуку о проглашењу вишка запослених, међу којима и за радно место тужиоца. Решењем ../17 од 23.11.2017. године је тужени тужиоца прогласио вишком запослених уз право на исплату отпремнине, због престанка потребе за радом. У решењу није наведено ког датума тужиоцу код туженог престаје радни однос. Дана 28.12.2017. године је Скупштина Града Лесковца донела одлуку о укидању туженог због непостојања законских услова за обављање делатности и покренула поступак ликвидације над туженим. Том одлуком је одређено да ступањем на снагу одлуке престаје радни однос свим запосленим лицима код туженог. Дана 19.01.2018. године, након што је 18.01.2018. године регистровано покретање поступка ликвидације над туженим, ликвидациони управник туженог је донео решење број .. којим тужиоцу отказује уговор о раду са даном 08.01.2018. године, чиме му престаје радни однос услед покретања ликвидационог поступка над туженим. Град Лесковац је одлуком о буџету за 2018. годину предвидео средства за исплату отпремнине запосленима код туженог.

На основу тако утврђеног чињеничног стања нижестепени судови су закључили да тужбени захтев, који је у суштини усмерен на утврђење ништавости само дела решења туженог који указује на основ престанка радног односа, није основан. То из разлога, што су у оспореном решењу дати на закону засновани разлози, према којима је ликвидациони управник утврдио да не постоји потреба за даљим радом тужиоца као запосленог, што је засновано на одредби члана 8. Одлуке Скупштине града Лесковца од 28.12.2017. године о укидању тужене установе, односно покретању ликвидационог поступка. Ти разлози су засновани и на Одлуци Скупштине града Лесковца о максималном броју запослених на неодређено време у систему локалне самоуправе Града Лесковца за 2017. годину, одлуци туженог о проглашењу вишка запослених број .. и доношењем појединачног акта од 23.11.2017. године, којим је тужилац проглашен као вишак запослених код туженог. Тиме нижестепени судови сматрају да је постојао оправдан разлог за престанак потребе за радом тужиоца и да је отказом уговора о раду тужиоцу престао радни однос по законитом основу.

Ревидент побија правилност одлуке о тужбеном захтеву тако што оспорава ваљаност закључка другостепеног суда о основу по коме тужиоцу престаје радни однос. Тужилац не побија законитост акта о престанку радног односа, већ тражи да суд утврди да је један основ ништав у односу на претходни основ за престанак радног односа. Међутим, суштина је та да су нижестепени судови правилно одлучили о основу

за законити престанак радног односа тужиоца, са ког је донето решење, кога само у делу оспорава тужилац.

Правилном применом материјалног права одлучено је о ваљаности побијаног решења о отказу уговора о раду тужиоцу са основа престанка потребе за радом тужиоца, у смислу члана 179. став 5. тачка 1. Закона о раду.

Према наведеним одредбама, запосленом може да престане радни однос ако за то постоји оправдан разлог који се односи на потребе послодавца, па и ако престане потреба за обављањем одређеног посла или дође до смањења обима посла, услед технолошких, економских или организационих промена. Другостепени суд правилно идентификује конкретну ситуацију да је над послодавцем покренут поступак ликвидације након доношења одлука о максималном броју запослених на неодређено време у систему локалне самоуправе и одлуке туженог о проглашењу вишка запослених, те и доношења појединачног акта од 23.11.2017. године о утврђивању вишка запослених, на основу којих чињеница су испуњени услови за отказ уговора о раду и за овлашћење ликвидационог управника да на основу одредби члана 525 и 532 Закона о привредним друштвима донесе решење о престанку радног односа.

На основу изложеног ревизијски суд налази да су правилне одлуке нижестепених судова о тужбеном захтеву, а ревизијски наводи тужиоца су без основа.

Стога је ревизија тужиоца одбијена као неоснована и на основу одредбе члана 414. Закона о парничном поступку одлучено као у изреци пресуде.

**Председник већа – судија
Бранко Станић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић